

CUVÂNTUL STUDENTESC

Organ Oficial al Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români
APARE BILUNAR

Redacția și Administrația
București, Bulevardul
Schitu Măgureanu No. 5
(Palatul Soc. Stud. în Me-
dicină) Telefon 301/62:

CETATEA UNIVERSITARĂ

Te întrebi — raportând anii, și din urmă, celor dinaintea războiului, (democrație în obșnuință, prin parchetul merent alături) — da, și, stăruie, în complexul social, de atunci, de acum și de peste un veac, intrate în ecuația eternității, nu formarea unui sistem de egalități, cu rădăcinile zero?

Sau poate lentilele noastre sufletești prin care se filează percepțiile sunt construite pe baza de exagerată neîncredere în puterea realizării noastre, în așa fel, încât niciodată n'a fost multumirea deplină pentru ce s'a creat într-o generație, în mai multe, într-o epocă. Și totdeauna, comparând, găsim numai părțile de melle în aceluși.

Bucuroși totuși de o motivație, vîm înecum, în raportul dintre cele două epoci, ante și post-belice, aceeași dureroasă apatie, aceeași lipsă de mai departe în cultura și culturalizarea nației noastre.

Și dacă pentru timpurile dinaintea războiului, găsim o absolviere, pentru cele următoare lui, nu vedem, cu toată vrea noastră, nicio justificare, ritmul de trepidare sufletească, pornit înieric din paroxismul de tensiune maximă a războiului, fiind într-o accelerare mereu crescândă, ar fi putut, cel puțin el — și nici asta nu s'a întâmplat — să ne prindă și pe noi în dogoarea unei alte vieți ce se vrea, fatalmente, mentalității în de mai bine creată, ridicată, pe culmi astrale de civilizație.

Au trecut generații și în e-lanul tinereții au pornit, din înțelegerea asta, luptă dărâ pentru rușina din temelii a mentalității, poate pentru noui timpuri, ce dauina încă înslăpănită tentaculelor pe suflete imbrăntite.

S'au mișcat „băieții” și s'au luptat încreșnăți pe baricade, aspirațiilor, pentru înțelegerea care punea primăvara în ei.

Ce puteau face numai idealizării celorlalte Centre Universitare? Ce puteau face chiar cu ajutorul celor puțini cari au înțeles lupta dintru început?

Și totuși au făcut, desigur, fie chiar după alături ai de abuzului, trezind înăfptura, co-ar fi trebuit să fie realitate de mult, a „Cetății Universitare”.

Târziu? — e bine ș'acum. Se pare că zabava discuțiilor a trecut și s'a hotărât oficial așezarea „Cetății” pe locul destinal gări centrale, din B-dul Elisabeta.

Și viurile ajungând o realitate, ecleziismul unui miraj a trecut și, ca atare, trebuie să o iei în serios.

Unor Studentilor a fost încredințată? Ar fi prea de tot să-i faci cinerea baine fără să „ntrebe” pentru că dacă e vorba să se încredințeze cu tine, apoi să o faci pe deplin.

No vedem o casă a lor, fără ca să-i întrebe dacă vor să o locuiească, dacă le convine să o locuiească. Pe ei care se iubesc zilnic de toate gresăliile și din învinșimile cărora ar fi putut să-i spună cuvântul.

S'a mutat „Cetatea” de la Băneasa la Cotroceni, de la la Văcărești și iarăși, înapoi la Cotroceni.

Ori greutățile pe care le înfringe nămi tinerețea, nu rezidă în răspândirea Facultăților, ci în lipsurile unei vieți liniștite, ușor, locuințe sanatoase și în depărtarea dintre casa lor și Facultate.

Și apoi, scopul creșterii actuale „Cetății Universitare” nu se mărginește numai la practica realităților și merge mai departe în spiritual.

E nevoie, pentru acel mediu cultural, pentru posibilitatea dezvoltării culturii generale a profesionistului specialist de mâine, de această așezare însoțită, numai așa creîndu-se circulația valorilor culturale.

Să se așeze temelia „Cetății Universitare” și se vor găsi destui, chiar în timpurile acestea, care să pună banul lor cămăruță la înălțarea ei; iar brațele studenților vor fi de folos așa cum s'a mai întâmplat odată, ajutor neprecupețit la zidirea casei lor.

Mihail Băileșu

Studentimea și Regele

Alimentată neîntrerupt cu proza intenționat dozoată ce senzational, opinia publică românească nu are încă de prinderea, dar nici posibilitatea, de a selecta din nolanul evenimentelor zilnice, atitudinile care, prin seriozitatea și utilitatea lor, depășesc cu mult vremele unei clipe.

Nu ne-am putea explica altfel de ce presa și mai toate oficialitățile ultimului deceniu au găsit destul timp liber pentru a se ocupa de aranjarea concursurilor de frumusețe și rezolvarea atător drame amoroase, dar au scărbit cu dispreț în întinerul ucigător al indiferenței, inflația frumuseții a Cetății universitare.

Izvorât din realitatea unor lipsuri adânc simțite de studentime, problema îmbunătățirii situației materiale a elementelor nevotate, dar valoroase, nu s'a putut rezolva nici până astăzi, din cauza amestecului interesat al politicianilor din cluburi.

Idelle sănătoase nu dispar încă nici odată.

Construirea Cetății universitare a devenit Dorința Regală, iar nădejdea tinerilor intelectuali, în așezare până acum, s'a înfrapat cu tarba după ploaie.

S'a înfrapat fiindcă studentii s'au convins că dragostea și interesul ce li-l poartă Regele Tarii sînt destul de puternice dacă au putut îndrăzni definitiv toată gama calamităților abili strecurate la ureche.

S'a înfrapat, fiindcă știu că această mare operă nu se poate înfrupt decât prin sprîjnit și răvna aceluia care prin simpatia lor au făcut dovada deplină că de știu prețu calitățile și înfrana entuziasmul.

Iocana Domnitorului care a știut să întindă mână pentru a ține rădăcinile care mai durează rana a generației post-belice, nu poate fi steașă nici când din sufletul studentimii creștine.

ALEXANDRU MEDIAS

ISUS INTRE NOI

Tradiția creștinească ne-a deprins să găsim în sîrbătoria, limanul reculegerilor interioare. Simbolul divin pe care-l trăiesc teții creștini, înfiorări de putere slăntă a tradiției creștinești, aduce în suflete ceva din liniștea cerească a blăndului Isus, în clipa când dușmanii l-au răstignit tîlbărește, pentru credința și adevărul pe care-l purta în sufletul și pe bazile lui.

Se întoarce Omul către suflet. Și-l caută oțînt prin puzeriul cotidian al mișcărilor vicioși, și negăsindu-l artificializează ca să trăiască și el frumos și cre-

Frescă din biserica „STELLA MARIS” din Balic de pictorul DEMIAN

Sărbătoarea biruinții

Dacă este cineva, care n'a gustat din satisfacția unei biruințe, iată și se oferă Paștile. Cuvântul însuși însă arată că nu există biruință, fără suferință; patimile Domnului însemnă suferințele Domnului. Și cine a condamnat la moarte pe Fiul lui Dumnezeu știe că nu există moarte mai năprasnică, însoțită de mai chinătoare suferințe, decât aceea a răstignirii pe cruce.

Dar crucea, obiectul de groază și tortură, născut de om contra lui Dumnezeu, a devenit simbolul biruinței lui Dumnezeu contra omului păcătos, contra spiritului rău, sub influența cărora omul, fiul lui Dumnezeu, a putut comite, cu știință și voință, crima de a ucide pe însuși Creatorul său.

Cărturar și Iarisei, spune Evanghelia, se sfătuiu, cum ar putea ucide pe Isus. Tineau stat, cu ușile închise, conspirau. Se temeau de popor, mai ales în urma minunii învierii lui Iisus, cel mort de patru zile, minune care făcuse pe mulți din iudei să creadă întru Isus. Oricum, înțelegerea ar fi fost pentru ei o dezastre. Ar fi pierdut puterea din mână. Tot poporul ar fi urmat pe Hristos, iar pe ei l-ar fi scos afară din cetăți și l-ar fi ucis cu pietre, așa cum ei înșiși au poruncit să se facă atîtor cetățeni. Nu Dumnezeu avea să-i sprîjinească în premeditarea crimei, ci desigur tot diavolul. Tocmai când arginții fuseseră puși la bată, când se căuta un trădător de vinzare, iată Satana tăcî în luda, spune Evanghelia și se oferă săl din prîn în mînăle lor, pentru treizeci de arginți. Noaptea, pe când Isus își făcea obișnuita rugăciune, vitejii ostaji ai cărturarilor și Iariseilor, prind, fără luptă, conștienți de luda, cel iubitor de arginți, pe Stăpînitorul lumii văzute și nevăzute.

Avîndu-l în mînă pe răstignit, ușor le era să-l nascosească vin și să găsească martori mincinoși, cu cari să le susțină înaintea judecării, căci banii erau destui în acest scop. Vistierea publică e întotdeauna în mînă a celor dela putere; iar singurul era tot al clasei suprapuse.

Moartea lui Isus era sigură. Ea trebuia însă să impresioneze. Și s'a ales moartea prin răstignire pe cruce, între doi tîlhari, pentru ca poporul, bietul popor, cu banii cărora se cumpărase luda, martorii mincinoși și ostajii, să știe și să creadă că cel ce răstigne pe Iisus e și el un tîlhar sau cel puțin un înșelător, cu o vină de aceeași gravitate ca a tîlharilor.

S'a întâmplat însă că, după trei zile, înșelătorul s'a învîrte și orice încercare, de a se acoperi acest adevăr al învierii Domnului, nici chiar dansul a celorrași arginți, care asigură puterea cărturarilor și Iariseilor, s'a nu mai impresioneze pe nimeni. Iar crucea s'a devenit slăntă, cruce, simbolul biruinței creștinismului contra iudaismului și prin extindere contra tuturor vrăjmașilor Evangheliei. Apariția acestui simbol în mijlocul unei lumi asemănătoare cu aceea care a născut crucea ca obiect de cea mai grozavă tortură, o face să se cutremure din temelii, la gândul că istoria s'a putut repeta. Azi, ea și atunci, crucea poate produce zguduri sociale. Azi, ca și atunci, ea conștientizează toate forțele oculte, care singure deosebiră numai că atunci conflictul era pentru că o născuță, întru căt era obiect de tortură, azi e împotriva ei, întrucît e simbol al biruinței.

Tineretul, care nu știe încă ce e răutate, care n'are nicio legătură cu oculta, de orice nuanță, a cărturarilor și Iariseilor, din zilele noastre, vede mai clar a-

devărul etern, adevărul dumnezeu, că tot prin cruce și numai prin cruce se câștigă orice biruință, tocmai fiindcă Iarisei și cărturarii din vremea când Isus era pe pămînt au ales-o ca instrument de îngropare a adevărului și tocmai pentru că ea este și astăzi un spectru pentru cărturarii și Iarisei zilelor pe care le trăim. Vede acest tineret chiar mai clar decât alții cari sunt datori, prin însăși halna ce poartă și situația ce ocupă, de a fi mai hotărîți, mai îndrăzneți apărători ai Crucii, chiar dacă s'ar expune la marea cinste, de a fi marginalizați pe dansa.

Să nu se uite că cei mai înverșunați dușmani ai crucii sunt și astăzi tot aceia cari au răstignit pe Hristos pe ea. Să nu se uite că cine întrebunțază și astăzi arginții, pentru cumpărarea conștiințelor sunt tot ei. Să nu se uite că toate acestea pornesc dela Satan, care, spune Evanghelia, intrase în luda. Atitudinea de vrăjmașie contra crucii și de iubire de arginți, cu orice preț, e dovada unei obsesii, unei posedări. Creștinii nu pot ști, nu trebuie să slujescă în același timp și lui Dumnezeu și lui Mamona. Nu poți fi, în același timp, bun creștin și să legilezi contra procesionilor religioase, pornind dela funta creștinească, de a se așeza în mormântul eroului național al unei țări creștine și carea nu trebuie să-l fie rușina a se socoti ca atare, o slăntă cruce, fără a-l demasca prin aceasta fie o concepție vrăjmașă simbolului din alor, și c'urios, că nimeni din reprezentanții bisericii, mcar în Senat, n'a protestat, fie și numai pentru a se înregistra acest protest, în anul calificat de frașii noștri romano-catolici ca „an sfânt”.

Tineretul e pe calea cea bună.

Atitudinea lor e justificată. Și precum i-am mai învîrțat cândva un cântec, ce a devenit acum popular, închei articolul acesta de Paști, tot cu un cântec din cărțile sfinte, care, deasemenea, s'a fie, pentru ei și pentru toți cari n'au lăsat, o justificare și îmbărbătare în a stăruie în propagarea doctrinei național-creștine și în același timp, un imn de slavă Celui pe care sute de milioane de oameni li serbează, în aceste prea cinstite zile: „Doamne, armă contra diavolului, crucea Ta ai dat-o nouă; cu se îngrozește și se cutremură, nesuferind a căuta spre pătoreia ei. Că morții ai sculat și moartea ai surpat; pentru aceasta ne închinăm înropării și învierii Tale”.

N. T. GEORGESCU (Edineji)

Dreptate pentru sfîrșitul războiului

Picioarele dăruite de păduri, cărțile, ochii ce nu mai văd, mîinile absente, trupurile ce încă stăruiesc pe tărîmul vieții, clăntănesc pe trotuare și scări ministeriale.

Sînt trîștii supraviețuitori ai războiului. Care și-au vărsat sîngele în tranșeele anti-lor aspri la Turcuca, Mărășești sau alt loc. Și care as-tăzi se îndărătnicesc parod, să trăiască.

Gurile desărnate cer pînă, turburînd festinul potențatilor zile.

Nimeni nu-i scoate în fața plutonului de execuție — pentru a sfîrși odată cu ei. Întru lume de iasi, imbold și profituri nu se găsește un clinic care să încheie acest capitol trist.

În nici o țară din câte au

în noaptea slăntă, când dangatul blănd al clopote-lor va aminti lumii eterna izbândă a adevărului, izbândă vieții asupra morții, săvârșită acum o mie și nouă sute de ani prin suferințele și jertfele unui Dumnezeu,

în noaptea învierii lui Isus, pe întinsele câmpuri ale rasăritului, chemarea înviorătoare a clopotelor nu va pătrunde în colibe și în suflete purtătoare de speranțe și lumină.

Căci acolo unde Israel e stăpîn, așa cum în urmă cu nouăsprezece veacuri a încercat să-l ucidă pe El, Dumnezeu, puterile întinericului încearcă astăzi să ucidă în suflete credința în El.

Un popor întreg, își poartă crucea suferințelor sub biciul lui Iuda.

Flacăra slăntă a credinței nu va putea totuși să fie stinsă, mai puternică mai curată, arzătoare, va renaște din încercările prin care trece.

Bucurați-vă, când clopotele vor tremura văzduhul încă odată, vom număra o nouă biruință.

Crîstos a învîrț!

Oculă judaică

Instaurarea regimului naționalist al lui Hitler în Germania, prin lovitura bine simțită pe care a dat-o puterilor internaționale ale iudaismului și francmasoneriei, le-a determinat să însă pentru o clipă din umbra de unde tainic, fără zgomot, dar cu rezultate sigure, influențau asupra politicii statelor.

Zgomotului surd de nemulțumire, știrilor false și calomniilor cu care trustrile internaționale de presă au primit venirea lui Hitler la putere, le-a urmat curînd acțiunea organizată, convergentă, a tuturor forțelor judeo-masone.

„Parlamentul mondial o-vreiesc”, „Liga împotriva antisemitismului”, „Internaționala III-a”, toate organizațiile jidovești din Europa și America și-au început simultan acțiunea de boicot a Germaniei.

Încă odată se afirmă directiva unitară a acestor organisme, comuniste sau judaice.

Conducerea supremă a iudaismului, de atâtea ori negată de cei intereseți, de atâtea ori dovedită, își arată din nou capul.

Căci este absurd, este imposibil a presupune ca în același moment aceeași acțiune de boicot economic

să înceapă în toate părțile lumii, fără ca un cuvînt de ordine să fi pornit de undeva.

De două mii de ani, lumea asistă la fenomenul unic al unei națiuni care împrăștiată în toate vînturile, fără legătură cu nici un petec de pămînt, își păstrează totuși inalterate caracteristicile sale.

Oricît de puternică ar fi solidaritatea sîngelui și a credinței, imensitatea timpului scurs dela risipirea ei în lume, lipsa unui teritoriu comun, diversitatea mediului în care a trăit, ar fi făcut de mult să nu rămână din poporul lui Israel decât o amintire tristă a istoriei, dacă ființa statului iudaic nu s'ar fi menținut ocult, împotriva tuturor vicisitudinilor.

Ce este altceva, puterea ascunsă și tiranică, căreia toți orveii i se supun orbește, căreia dela cel mai umil până la cel mai bogat îi plătesc zeciuiala câștigurilor lor, care judecă și sancționează crunt — exemple sunt destule — orice încercare de evadare de sub jugul ei?

Reacțiunea promptă, ca un singur om, a tuturor o-vreilor din lume, în momentul când într-o țară interesele le-au fost amenințate, demonstrează clar forța de care dispune organizația iudaismului.

Și mai demonstrează un lucru: că această organizație constituie un stat în interiorul statelor, un „supra stat” cu puteri nebănuite.

Ordinele sale sunt executate precis, chiar atunci când vin în contradicție cu interesele țării, cum face bună oară astăzi jidanașii noștri, participînd la boicotul Germaniei, împotriva tuturor intereselor noastre economice.

Grație acestei organizații oculte și inasimilabile sale, cu oricîte binefaceri ar fi copleșit, oricîte drepturi i s'ar acorda, o-vreii rămîine vecinic străini de țara care îl hrănește, cu aspirații cu totul opuse.

Îndată ce ocazia se prezintă interesele rasei sunt puse înaintea intereselor țării.

Un ordin al conducerii iudaice a fost deajuns ca să vadească sinceritatea declarațiilor de lealitate a lotului de circumcizi pe care tratatul dela Versailles și nenorocita reformă constituțională dela 1922 ni l-a hărăzit.

Măsurile luate de Hitler, se vor extînde în toate țările cari nu vor să cada victime.

Vladimir Munteanu

St. C. I.

— o x o —

Primul Congres al studenților ingineri agronomi din țară

Solemnitatea de deschidere

În ziua de 5 Aprilie a. c., orele 11 dimineața, a fost deschis, în aula Fundației Carol, primul congres general al studenților ingineri agronomi din țară, organizat de Federația Societăților Studenților ingineri-agronomi din România.

Au asistat la congres d-nii: Mihail Șerban, rectorul Academiei de Agricultură din Cluj și Chirțescu Arva rectorul Academiei de Agricultură din București, Directorii din Ministerul de Agricultură, numeroși ingineri agronomi și peste 700 studenți de la cele trei instituții superioare de învățământ agricol: București, Cluj și Iași.

D. ȘTEFAN CAMPINEANU, președintele Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români și președintele Federației Societăților studenților ingineri agronomi din țară, deschide dezbaterile congresului, propunând, în același timp, ca președinți de onoare al congresului pe d-nii Mihail Șerban și Chirțescu Arva.

D. MIHAIL ȘERBAN salută congresul cu cea mai mare bucurie și arată în câteva cuvinte marea lui importanță. Agricultură se află la o răscruce importantă și rolul inginerului agronom de acum abia începe. O acțiune a acestora este absolut necesară. Dacă a început-o studențimea, cu atât mai bine.

D. CHIRȚESCU ARVA duce la capăt o scurtă zugrăvire a situației agriculturii noastre — din toate punctele de vedere — arată că singurii cari s-au pătruns de rolul lor în mecanismul nostru este studențimea, care are marea și istorică sarcină de a duce lupta grea, pentru binele și prosperitatea agriculturii noastre.

Spre deosebire de trecut, agricultura nu mai este un meșteșug ci o știință, care trebuie studiată și aprofundată pentru ca ea să corespundă marelui meniri pe care o are și să corespundă necesităților de viață actuale și concurenței internaționale.

Studențimea are menirea ca cunoștințele pe care le capătă să le adapteze la nevoile de mâine ale agriculturii. După ce d-șii face un amplu istoric al agriculturii până la reforma agrară, arată că manifestarea tinerimii de azi vine să marcheze un punct istoric în agricultură, care va avea rezultate neașteptate și rapide.

D. MANDRU, director general în Ministerul Agriculturii, scuză absența d-lui Ministru Voicu Nițescu.

Analizând programul congresului, d-șii se arată extrem de mișcat de această impu-

nătoare manifestare a tineretului, care are menirea de a da noul orientări în agricultură.

Din cauză că nimeni nu s'a îngrijit să dea un plus dinamic plăgerii, ea se găsește azi într-o stare primitivă. De aceea toate forțele vitale ale țării trebuie mobilizate pentru îndrumarea și ridicarea plăgerii.

Pentru aceasta se cere să se dea o importanță mai mare învățământului agricol, în special celui superior.

D. prof. TEODORESCU, directorul viciului, salută congresul în numele Societății inginerilor agronomi. Interesul cel-l arată studențimea dela agricultură, problemelor actuale de specialitate, este cheia progresului agricol la noi. Avântul actualii generații este minnat și trebuie dat ca exemplu tuturor.

Datorită agronomului este de a merge la sate. De aceea studențimea dela agricultură să fie pătrunsă de acest mare adevăr.

D. M. C. PANAIT, vicepreședintele Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români, salută congresul în numele tuturor studenților din țară.

Orice student naționalist trebuie să sprijine ridicarea și prosperarea agriculturii și tinerului român. Acesta este adevăratul naționalism constructiv de care trebuie să fie pătruns orice student.

Studențimea în agricultură are o mare misiune în statul nostru național, și este chemată să înlătușască o mare operă pozitivă.

D. FLORIN BECESCU, președintele Centrului Studențesc București, aduce salutul studenților bucureșteni și arată că agricultura s'a practicat pe teritoriul țării noastre din vremuri îndepărtate și că azi importanța ei a crescut mult mai mult. Studenții dela Agricultură au datoria să se pună în slujba țării și să lupte darz pentru o cât mai rapidă și serioasă ridicare a ei.

D. ENULESCU, președintele Societății studenților ingineri-agronomi dela Iași, arată greutățile pe care le-au întâmpinat congresiștii ca să se poată face acest congres și lipsa oricărui ajutor din partea autorităților.

Studențimea în agricultură a învins toate aceste piedici și azi poate să se manifeste și să-și spună răscăltul cel adevărat, care va fi cuvântul cel adevărat.

D. BUIA, președintele Centrului Studențesc din Cluj și președintele Societății studenților ingineri agronomi din Cluj, aduce salutul studenților din Cluj. Arată că importanța are pentru a-

gricultură acest prim congres și cari au fost cauzele cari au determinat tinerii lui. O ofensivă a agronomilor — în toate direcțiile — se impune și acest congres o face.

D. CATRINESCU, președintele Societății studenților ingineri agronomi din București, arată că în calitate de gazdă, s'a sforțat să facă cât mai plăcută șederea congresiștilor în București.

Se măndrește că s'a ales ca primul congres să se ție în București, de unde va porni semnalul, care va aduce o nouă eră în agricultura țării noastre.

D. ȘTEFAN CAMPINEANU, președintele U. N. S. C. R. și președintele congresului, arată că de necesare sunt pentru tineret congresele generale și acestea profesionale. Cu toată campania care se duce contra lor, ele sunt absolut necesare.

În special congresul studenților dela agricultură are o importanță extremă, gândindu-ne la situația disperată în care se află agricultura și tinerul român.

Era nevoie de acest congres pentru că prin el se va determina o mișcare viguroasă, curajoasă și desinteresată a tinerului pe care trebuie să o înceapă inginerii agronomi tineri.

Acest congres are marea menire de a stabili o unitate perfectă de gândire și acțiune între toți studenții dela agricultură din țară.

D-șii face un scurt istoric al evoluției învățământului superior agricol, al societăților studenților în agricultură și apoi arată cauzele cari au determinat crearea Federației lor, Societăților studenților ingineri agronomi, precum și scopul frumos urmărit de ea.

Analizând ordinea de zi a congresului, arată punctele mai importante ale ei și actualitatea problemelor ce se vor discuta în congres.

Cere un front comun, o acțiune puternică a întregii studențimii — nu numai dela agricultură — pentru lupta începută odată cu acest congres. Numai o acțiune energică, tinerească și unitară ne poate duce la izbândă finală.

D-șii mulțumește D-lor Rectori M. Șerban și Chirțescu Arva, pentru sprijinul ce l-au dat ca să se poată face acest congres.

Întro entuziastă încheiere, urează M. S. Regelui Carol II, primul plugar al țării și cel mai mare sprijinitor al agriculturii și tinerului nostru — domniile îndelungate.

Sala în picioare aclamă pe M. S. Regele.

D. MIHAIL ȘERBAN, încheie ședința mulțumind tuturor pentru că au participat.

D. MARINESCU, rege rumens născut pentru jidanii, întrucât aceștia n-au contribuit și nu vor contribui ădată cu ceva la plămădirea ogorului nostru românesc. E de părere să se introducă obligativitatea practicei la fermele statului.

D. prof. POPOVICI IULIA spune că în raport sunt trecute puncte cari nu pot fi ușor realizabile. Crede că nu trebuie oprită intrarea ele-

Agricultura în învățământ: raport susținut de D. Bui

Raportul arată necesitatea imperioasă de a se crea un spirit agrarian în opinia publică românească.

Aceasta este cu atât mai importantă cu cât opinia publică la noi are o atitudine cu totul ostilă acestui spirit. Aceasta din cauza interpretării greșite care se dă acestor noțiuni. De aceea o preocupare continuă de situația celor ce fac agricultură, nu există.

Mândria romanului, conservatorismul cunoștințelor sale despre agricultură, o presă foarte mult pătrunderea la noi a spiritului agrarian.

Se vede aceasta foarte bine la acei care au plecat dela țară și cari odată ajunși sus nu se mai preocupă de nevoile agriculturii.

Toate acestea trebuiesc înlăturate printr-o propagandă intensă în masa rurală și între intelectuali.

Discuții la raport

D-ra CRIHAN spune că inginerul agronom are un mare rol în lupta pentru reînvierea spiritului agrarian.

E de părere că țărâna să nu se mai ocupe cu munca câmpului, și să fie pregătită pentru economia casnică.

D. VARTIC, susține introducerea agriculturii în liceu, insistându-se mai ales asupra părții practice care ar face ca această materie să pară elevului o distracție.

D. DUMITRASCU susține că spiritul agrarian va deveni fapt real, atunci când s'ar mări rentabilitatea în agricultură.

E contra introducerii agriculturii în Universitate.

D. MHAILESCU cere o mai bună și serioasă pregătire pentru învățător în direcția agriculturii.

D. IOSIF CATRINESCU, cere să se lupte pentru ridicarea prestigiului agriculturii așa cum era la romani.

D. ION MARINESCU, e de părere să se introducă în armată stagiul agricol. Timpul pe care soldatul l'ar întrebuința în acest stagiul ar

trebuie mai întâi organizat tot aparatul nostru de stat. În special trebuie să se înființeze circumscripții agricole compuse din câteva sate, cari să fie puse sub conducerea unor ingineri agronomi, cari să se îngrijească de îmbunătățirile agriculturii și să stimuleze pe țărani ca să cultive mai bine pământul și să înființeze gospodării model.

Domeniile de activitate ale inginerilor agronomi: raport susținut de D. V. de Mayor

Arată sforțările pe care le-a făcut corpul inginerilor agronomi pentru ridicarea agriculturii și mai ales la aplicarea reformei agrare.

Acum se simte nevoia unei reorganizări a acestui corp, în vederea raționalizării producției. Arată cum este format acest corp și lacunele lui.

Inginerii agronomi au un câmp mare de activitate, dar

Discuții la raport

D. dr. ERNEST GRINTESCU, Director general în ministerul de agricultură, amintește de valoroși ingineri agronomi dela R. M. S. dinaintea războiului și progresarea cooperativelor sătești, precum și la obstacolele sătești.

D. DRAGAN, co-raportor al aceluiași chestiuni se referă la legile de organizare ale corpului agronomic din 1921 și 1927 și arată în special defectuositatea încadrărilor.

Arată salarizarea inginerilor agronomi și diferența față de aceea a inginerilor din corpul tehnic, scotând în relief starea de inferioritate a celor din urmă, atât din punct de vedere al salariilor cât și al modului cum sunt priviți de opinia publică.

D. GHEORGHIU, vorbește în numele studenților intrași cu bachelauratul agricol și cere să se menție sistemul de până acum.

D-ra CRIHAN cere înființarea de licee agricole.

D. BUIA, cere unificarea învățământului agricol superior, așa cum a arătat d. raportor și trecerea lui sub tutela unui singur minister și anume a celui al ministerului de agricultură și domenii.

În privința specializării, d-șii cere ca mai întâi să se organizeze tot sistemul de conducere agricolă de azi. Se teme că altfel — pentru țara noastră — specializarea n'ar da roadele pe care le sperăm. Găsește că specializarea este sistemul cel mai bun, dar trebuie să se facă o atenție.

Procesul de transformare, procesul de trecere de la vechiul la noul sistem economic impus în mod imperios de noile condiții, nu se poate face până nu vom găsi tipul de exploatare agricolă către care tindem.

Cel mai bun mijloc de vulgarizare a culturii agricole în masele populare sunt: asociațiile agricole. Prin ele s'a raționalizat agricultura potrivit împrejurărilor, s'au

Găsește necesară și oportunități specializare. Problema unificării învățământului este mai grea și cu foarte multe dificultăți în realizarea ei.

D. ing. insp. general ECONOMU arată pregătirea pe care trebuie să o aibă inginerul agronom și cum ar trebui să se facă această pregătire. Insistă asupra practicei care este hotărâtoare în cariera unui inginer-agronom.

Căstigarea unui credit moral în opinia publică este cheia de boltă în punerea oricărei probleme. Acest lucru trebuie să-l facă spiritul agrarian în România. În-ăsăi necesitățile economice ale existenței noastre de stat reclamă crearea acestei ideologii.

Pentru aceasta trebuia să se țină seamă de realitățile etnice și economice, introducându-se toate cunoștințele necesare agricole în întreg învățământul nostru secundar și superior. Exemplu ni-l oferă Finlanda, unde fiecare cetățean — indiferent de ocupația ce o are — trebuie să posede și cunoștințe privitoare la pescărie.

Toată lumea trebuie să înțeleagă odată că într-o țară agricolă e nevoie și de agricultori încrezători ei înșiși în importanța muncii la dreapta ei valoare.

adeuce un real folos soldatului și statului.

D. inspector-g-ral VIRGIL ECONOMU: Datoria fie căruia este de-a aduce cât mai multe foloase colectivității.

Județele trebuiesc organizate în spirit agrarian. Serviciile agricole să aibă conducători numai ingineri agronomi.

D. CONSTANTINESCU, arată prin exemplificări la ce rezultate frumoase se poate ajunge când statele au conducători cu tragere de inimă.

D. prof. I. C. TEODORESCU, laudă Congresul pentru concepția sa privitoare la învățământul agricol.

Pentru desăvârșirea spiritului agrarian, avem nevoie de cât mai mulți ingineri agronomi. În școli cultura agricolă se de-a în mod intens, ferindu-se de abstracțiuni.

Tineretului studios trebuie să se încorporeze în armată, care are datoria să susțină prin forța ei drepturile la muncă.

D. MIHAIL ȘERBAN, încheie ședința mulțumind tuturor pentru că au participat.

trebuie mai întâi organizat tot aparatul nostru de stat. În special trebuie să se înființeze circumscripții agricole compuse din câteva sate, cari să fie puse sub conducerea unor ingineri agronomi, cari să se îngrijească de îmbunătățirile agriculturii și să stimuleze pe țărani ca să cultive mai bine pământul și să înființeze gospodării model.

D. ing. insp. general ECONOMU arată pregătirea pe care trebuie să o aibă inginerul agronom și cum ar trebui să se facă această pregătire. Insistă asupra practicei care este hotărâtoare în cariera unui inginer-agronom.

Căstigarea unui credit moral în opinia publică este cheia de boltă în punerea oricărei probleme. Acest lucru trebuie să-l facă spiritul agrarian în România. În-ăsăi necesitățile economice ale existenței noastre de stat reclamă crearea acestei ideologii.

Pentru aceasta trebuia să se țină seamă de realitățile etnice și economice, introducându-se toate cunoștințele necesare agricole în întreg învățământul nostru secundar și superior. Exemplu ni-l oferă Finlanda, unde fiecare cetățean — indiferent de ocupația ce o are — trebuie să posede și cunoștințe privitoare la pescărie.

Toată lumea trebuie să înțeleagă odată că într-o țară agricolă e nevoie și de agricultori încrezători ei înșiși în importanța muncii la dreapta ei valoare.

adeuce un real folos soldatului și statului.

D. inspector-g-ral VIRGIL ECONOMU: Datoria fie căruia este de-a aduce cât mai multe foloase colectivității.

Județele trebuiesc organizate în spirit agrarian. Serviciile agricole să aibă conducători numai ingineri agronomi.

D. CONSTANTINESCU, arată prin exemplificări la ce rezultate frumoase se poate ajunge când statele au conducători cu tragere de inimă.

D. prof. I. C. TEODORESCU, laudă Congresul pentru concepția sa privitoare la învățământul agricol.

Pentru desăvârșirea spiritului agrarian, avem nevoie de cât mai mulți ingineri agronomi. În școli cultura agricolă se de-a în mod intens, ferindu-se de abstracțiuni.

Tineretului studios trebuie să se încorporeze în armată, care are datoria să susțină prin forța ei drepturile la muncă.

D. MIHAIL ȘERBAN, încheie ședința mulțumind tuturor pentru că au participat.

trebuie mai întâi organizat tot aparatul nostru de stat. În special trebuie să se înființeze circumscripții agricole compuse din câteva sate, cari să fie puse sub conducerea unor ingineri agronomi, cari să se îngrijească de îmbunătățirile agriculturii și să stimuleze pe țărani ca să cultive mai bine pământul și să înființeze gospodării model.

D. ing. insp. general ECONOMU arată pregătirea pe care trebuie să o aibă inginerul agronom și cum ar trebui să se facă această pregătire. Insistă asupra practicei care este hotărâtoare în cariera unui inginer-agronom.

Căstigarea unui credit moral în opinia publică este cheia de boltă în punerea oricărei probleme. Acest lucru trebuie să-l facă spiritul agrarian în România. În-ăsăi necesitățile economice ale existenței noastre de stat reclamă crearea acestei ideologii.

Pentru aceasta trebuia să se țină seamă de realitățile etnice și economice, introducându-se toate cunoștințele necesare agricole în întreg învățământul nostru secundar și superior. Exemplu ni-l oferă Finlanda, unde fiecare cetățean — indiferent de ocupația ce o are — trebuie să posede și cunoștințe privitoare la pescărie.

Toată lumea trebuie să înțeleagă odată că într-o țară agricolă e nevoie și de agricultori încrezători ei înșiși în importanța muncii la dreapta ei valoare.

adeuce un real folos soldatului și statului.

D. inspector-g-ral VIRGIL ECONOMU: Datoria fie căruia este de-a aduce cât mai multe foloase colectivității.

Județele trebuiesc organizate în spirit agrarian. Serviciile agricole să aibă conducători numai ingineri agronomi.

D. CONSTANTINESCU, arată prin exemplificări la ce rezultate frumoase se poate ajunge când statele au conducători cu tragere de inimă.

D. prof. I. C. TEODORESCU, laudă Congresul pentru concepția sa privitoare la învățământul agricol.

mai sănătoase și condus de ingineri agronomi, singurii în măsură să aibă cuvântul în tot ce privește agricultura. Politicianismul n'a făcut altceva decât să compromită

cooperarea.

Opera de ridicare a păturii țărănești nu se va putea realiza decât prin singurul mijloc care există azi: „Cooperarea”.

D. ing. insp. general ECONOMU arată pregătirea pe care trebuie să o aibă inginerul agronom și cum ar trebui să se facă această pregătire. Insistă asupra practicei care este hotărâtoare în cariera unui inginer-agronom.

Căstigarea unui credit moral în opinia publică este cheia de boltă în punerea oricărei probleme. Acest lucru trebuie să-l facă spiritul agrarian în România. În-ăsăi necesitățile economice ale existenței noastre de stat reclamă crearea acestei ideologii.

Pentru aceasta trebuia să se țină seamă de realitățile etnice și economice, introducându-se toate cunoștințele necesare agricole în întreg învățământul nostru secundar și superior. Exemplu ni-l oferă Finlanda, unde fiecare cetățean — indiferent de ocupația ce o are — trebuie să posede și cunoștințe privitoare la pescărie.

Toată lumea trebuie să înțeleagă odată că într-o țară agricolă e nevoie și de agricultori încrezători ei înșiși în importanța muncii la dreapta ei valoare.

adeuce un real folos soldatului și statului.

D. inspector-g-ral VIRGIL ECONOMU: Datoria fie căruia este de-a aduce cât mai multe foloase colectivității.

Județele trebuiesc organizate în spirit agrarian. Serviciile agricole să aibă conducători numai ingineri agronomi.

D. CONSTANTINESCU, arată prin exemplificări la ce rezultate frumoase se poate ajunge când statele au conducători cu tragere de inimă.

D. prof. I. C. TEODORESCU, laudă Congresul pentru concepția sa privitoare la învățământul agricol.

Pentru desăvârșirea spiritului agrarian, avem nevoie de cât mai mulți ingineri agronomi. În școli cultura agricolă se de-a în mod intens, ferindu-se de abstracțiuni.

Tineretului studios trebuie să se încorporeze în armată, care are datoria să susțină prin forța ei drepturile la muncă.

D. MIHAIL ȘERBAN, încheie ședința mulțumind tuturor pentru că au participat.

trebuie mai întâi organizat tot aparatul nostru de stat. În special trebuie să se înființeze circumscripții agricole compuse din câteva sate, cari să fie puse sub conducerea unor ingineri agronomi, cari să se îngrijească de îmbunătățirile agriculturii și să stimuleze pe țărani ca să cultive mai bine pământul și să înființeze gospodării model.

D. ing. insp. general ECONOMU arată pregătirea pe care trebuie să o aibă inginerul agronom și cum ar trebui să se facă această pregătire. Insistă asupra practicei care este hotărâtoare în cariera unui inginer-agronom.

Căstigarea unui credit moral în opinia publică este cheia de boltă în punerea oricărei probleme. Acest lucru trebuie să-l facă spiritul agrarian în România. În-ăsăi necesitățile economice ale existenței noastre de stat reclamă crearea acestei ideologii.

Pentru aceasta trebuia să se țină seamă de realitățile etnice și economice, introducându-se toate cunoștințele necesare agricole în întreg învățământul nostru secundar și superior. Exemplu ni-l oferă Finlanda, unde fiecare cetățean — indiferent de ocupația ce o are — trebuie să posede și cunoștințe privitoare la pescărie.

Toată lumea trebuie să înțeleagă odată că într-o țară agricolă e nevoie și de agricultori încrezători ei înșiși în importanța muncii la dreapta ei valoare.

adeuce un real folos soldatului și statului.

D. inspector-g-ral VIRGIL ECONOMU: Datoria fie căruia este de-a aduce cât mai multe foloase colectivității.

Județele trebuiesc organizate în spirit agrarian. Serviciile agricole să aibă conducători numai ingineri agronomi.

D. CONSTANTINESCU, arată prin exemplificări la ce rezultate frumoase se poate ajunge când statele au conducători cu tragere de inimă.

D. prof. I. C. TEODORESCU, laudă Congresul pentru concepția sa privitoare la învățământul agricol.

Pentru desăvârșirea spiritului agrarian, avem nevoie de cât mai mulți ingineri agronomi. În școli cultura agricolă se de-a în mod intens, ferindu-se de abstracțiuni.

Tineretului studios trebuie să se încorporeze în armată, care are datoria să susțină prin forța ei drepturile la muncă.

D. MIHAIL ȘERBAN, încheie ședința mulțumind tuturor pentru că au participat.

trebuie mai întâi organizat tot aparatul nostru de stat. În special trebuie să se înființeze circumscripții agricole compuse din câteva sate, cari să fie puse sub conducerea unor ingineri agronomi, cari să se îngrijească de îmbunătățirile agriculturii și să stimuleze pe țărani ca să cultive mai bine pământul și să înființeze gospodării model.

D. ing. insp. general ECONOMU arată pregătirea pe care trebuie să o aibă inginerul agronom și cum ar trebui să se facă această pregătire. Insistă asupra practicei care este hotărâtoare în cariera unui inginer-agronom.

Căstigarea unui credit moral în opinia publică este cheia de boltă în punerea oricărei probleme. Acest lucru trebuie să-l facă spiritul agrarian în România. În-ăsăi necesitățile economice ale existenței noastre de stat reclamă crearea acestei ideologii.

Pentru aceasta trebuia să se țină seamă de realitățile etnice și economice, introducându-se toate cunoștințele necesare agricole în întreg învățământul nostru secundar și superior. Exemplu ni-l oferă Finlanda, unde fiecare cetățean — indiferent de ocupația ce o are — trebuie să posede și cunoștințe privitoare la pescărie.

Toată lumea trebuie să înțeleagă odată că într-o țară agricolă e nevoie și de agricultori încrezători ei înșiși în importanța muncii la dreapta ei valoare.

adeuce un real folos soldatului și statului.

D. inspector-g-ral VIRGIL ECONOMU: Datoria fie căruia este de-a aduce cât mai multe foloase colectivității.

Județele trebuiesc organizate în spirit agrarian. Serviciile agricole să aibă conducători numai ingineri agronomi.

D. CONSTANTINESCU, arată prin exemplificări la ce rezultate frumoase se poate ajunge când statele au conducători cu tragere de inimă.

Enormitatea taxelor percepute de facultățile de drept din București a provocat grevele și agitațiile cunoscut.

Dar ceace provoacă în deosebi agitația studenților erau taxele edictate de Senatul universitar în favoarea acelor profesori, 90% DIN TAXELE DE EXAMEN.

Lipsa de înțelegere a nevoilor studenților, din partea celor cari erau mai în măsură să le cunoască și să le satisfacă, nedreptatea acestor suplimente de taxe impuse unor studenți și așa destul de apăsăți de taxe și prețurile exorbitante ale cursurilor, au contribuit la cea mai mare măsură la menținerea a nemulțumirilor.

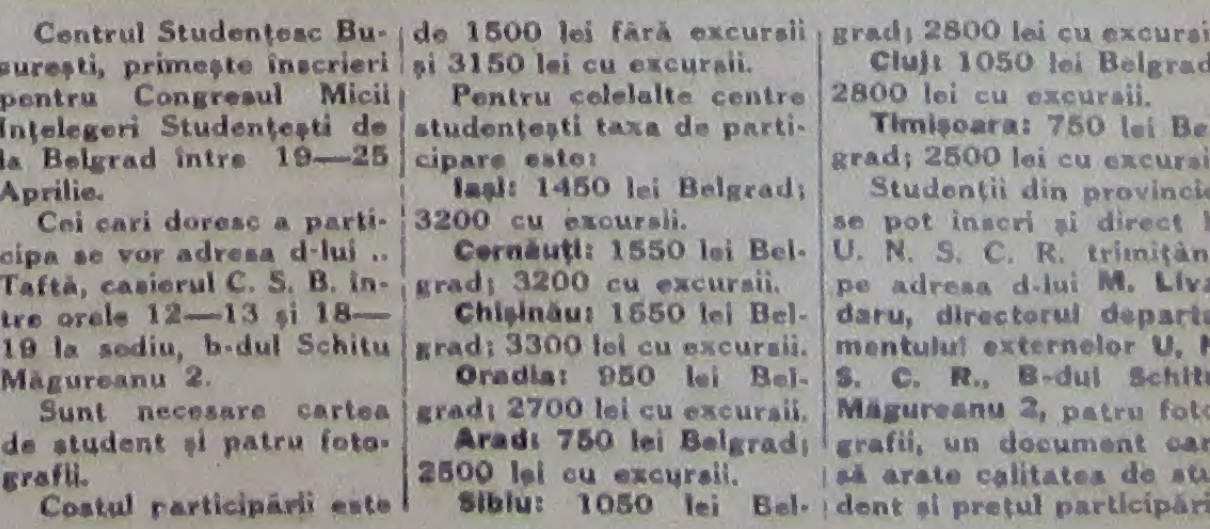
Totuși, au fost profesori cu dragoste de elevii lor. Nu am vrea să rămână neobservat gestul profesorului de drept roman C. STOICESCU care a donat întregul salariu care i se cuvenea pe timp de 3 ani, pentru suplinirea cursului de drept roman la doctorat, în suma de 112.000 lei, pentru a se da premii studenților merituoși.

Profesorul Stoicescu, prin acest gest, și-a câștigat toată recunoștința studenților.

Și cu atât mai mult cu cât majoritatea colegilor săi, n'au văzut în studenți decât o sursă de nemeritate venitori.

— o x o —

Răspuns „Istorismului resemnării” al d-lui Mircea Vulcănescu

Colecta „Universului“
pentru studenție
(proiecte)

RIN BECESCU